

Mediator Role of Psychological Well-Being in the Relationship Between Parent's Regulation of Child's Emotion and Child's Emotion Regulation*

Ferah ÇEKİCİ^{a**} (ORCID ID - 0000-0003-4672-2116)

Ahmet TOPLU^b (ORCID ID - 0000-0002-9490-1533)

^a İstanbul Medipol University, Faculty of Educational Sciences, İstanbul/Türkiye

^b Dulkadiroğlu Guidance and Research Center, Kahramanmaraş /Türkiye

Article Info

DOI: 10.14812/cuefd.1185911

Article history:

Received 07.10.2022

Revised 06.10.2023

Accepted 24.12.2023

Keywords:

Parent's Regulation of the Child's Emotion,
Child's Regulation of His/Her Own Emotion,
Psychological Well-being,
Mediator Analysis.

Research Article

Abstract

The purpose of the present study was to analyze the mediating role of psychological well-being in the relationship between parents' regulation of their children's emotions and children's regulation of their own emotion. The study group consisted of 386 mothers living in different cities of Turkey. To collect the data, the convenience sampling method was applied, and the measurement tools were published on an online platform and presented to the participants for their answers. The data of the research were obtained using the Parent Emotion Regulation Scale (PERS), Emotion Regulation Checklist, Psychological Well-Being Scale, and the personal information form. Pearson moment correlation analysis and parallel multiple variable analysis (PROCESS) in the data analysis. According to the findings obtained from the study, psychological well-being significantly mediates the relationship between parent's child's emotion regulation and child's emotion regulation. This result shows that the psychological well-being of the parent plays a mediating role in the emotion regulation process in the relationship between the parent's regulation of the child's emotion and the child's regulation of their own emotion. This result of the research was discussed within the scope of the relevant literature, and suggestions were made for future research.

Ebeveynin Çocuğunun Duygusunu Düzenlemesi ile Çocuğun Duygu Düzenlemesi İlişkisinde Psikolojik İyi Oluşun Aracı Rolü

Makale Bilgisi

DOI: 10.14812/cuefd.1185911

Makale Geçmişi:

Geliş 07.10.2022

Düzeltilme 06.10.2023

Kabul 24.12.2023

Anahtar Kelimeler:

Ebeveynin Çocuğunun Duygusunu Düzenlemesi,
Çocuğun Kendi Duygusunu Düzenlemesi,
Psikolojik İyi Oluş,
Aracılık Analizi.

Araştırma Makalesi

Öz

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin çocuklarının duygusunu düzenlemesi ile çocuğun kendi duygusunu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı rolünün incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu, Türkiye'nin farklı şehirlerinde yaşayan toplam 386 anne oluşturmaktadır. Katılımcılara ulaşabilmek amacıyla uygun (kolay ulaşılabilir) örnekleme yöntemi uygulanmış, ölçme araçları ise çevrimiçi bir platformda yayınlanarak katılımcılara ulaştırılmıştır. Veri toplama aracı olarak, Anne-Baba Duygu Düzenleme Ölçeği, Duygu Düzenleme Ölçeği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve kişisel bilgi formu kullanılarak araştırmanın verileri elde edilmiştir. Verilerin analizinde, Pearson moment korelasyon analizi ve Paralel Çoklu Değişken Analizi (PROCESS) kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun kendi duygusunu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluş anlamlı düzeyde aracılık etmektedir. Araştırmadan elde edilen bu sonuç ilgili alan yazın kapsamında tartışılmış ve gelecekteki araştırmalara yönelik önerilerde bulunulmuştur.

*This study was presented as an "oral presentation" at the 24th International Psychological Counseling and Guidance Congress in Ankara University between 17th-19th November 2023.

**Corresponding Author: fcekici@medipol.edu.tr

Introduction

Emotions play an important role in shaping individuals' behaviors and reactions in daily life. The ability to regulate emotions, especially in encountered events and situations, has been accepted as one of the life skills expected to be developed from an early age. Emotion regulation is defined as the ability of individuals to regulate their emotional state in accordance with the context when faced with an emotional stimulus (Eisenberg & Spinrad, 2004, pp. 336-338). Emotion regulation is expected to develop with cognitive and social development in preschool. Accordingly, the development of emotion regulation skills in the preschool period positively affects children's social lives and communication with their peers (Bronson, 2000; Cole et al., 1994).

Parents are of key importance in helping children recognize, understand, and express their emotions and regulate their emotions in preschool. If parents do not sufficiently contribute to their children's development of emotion regulation skills at this critical stage, some adjustment problems may arise in this process, parents can teach their children how to regulate their emotions and behaviors by being a model or by exhibiting various behaviors that enable them to take an example (Leland, 2014). In this context, it has been observed that parental behaviors have a significant impact on the child's development and emotional regulation, especially in the relationship between parent and child (Kağıtçıbaşı et al., 2001). In various studies conducted on this subject; there is a significant relationship between mother's sensitivity and children's emotion regulation (Metin, 2010). In addition, there is a significant relationship between mothers' maternal attitudes and empathic tendencies and children's emotion regulation (Kurbet, 2010). In addition, mothers' positive parenting behaviors have an impact on children's emotion regulation (Atan, 2020), which was found to have a significant effect. In their research on this subject, Marroquin et al. (2017) found that emotional regulation difficulties are related to individuals' psychological well-being. In another study, it was stated that in addition to regulating individuals' emotions, it is necessary to reveal the reasons for the different emotions that occur in individuals (Thomson & Calkins, 1996). These studies demonstrate the importance of parental influence and guidance in regulating the child's own emotions. According to various studies in the literature, children with developed emotion regulation skills in the preschool period show less problematic behaviors and establish better relationships with their parents (Apaydın-Demirci et al., 2020), whereas those with inadequate emotion regulation skills exhibit various behavioral problems (Apaydın-Demirci et al., 2020). Eisenberg & Fabes, 1992). Accordingly, in children who have difficulty regulating their emotions, various problems arise, such as not being able to recognize their emotions, not being able to make sense of their emotions, giving in to their impulses, and being excessively sad when they experience negative emotions, as well as not being able to act in accordance with their goals (Gratz & Roemer, 2004).

Parents play an important role in children's emotional regulation process. In this process, while parents support their children in regulating their emotions, they also undertake important duties by meeting their children's needs for affection, support, security, and feeling valued (Furman & Buhrmester, 1985). Accordingly, parents who are supportive and warm toward their children contribute to their children's development of more constructive emotion regulation skills (Eisenberg et al., 1998). This approach of the parent is explained as regulating, noticing, and identifying the child's emotions and guiding the caregiver (Kahraman & Tanrikulu, 2019; Morris et al., 2007). It is thought that the psychological well-being of parents has an important effect on their children's emotional regulation and well-being. Accordingly, the psychological well-being of parents significantly affects the psychological well-being of children (Fox & Calkins, 2003). Parents with high levels of psychological well-being praise their children, respect their opinions, and take their needs into consideration. Therefore, such behaviors support children's self-expression and emotion regulation skills (Gross, 2014). When various studies on this subject are examined, it is seen that mothers' emotional regulation skills have a significant impact on children's emotional regulations. These studies emphasize the positive effect of parents teaching their children emotion regulation behaviors on their ability to manage their emotions (Leland, 2014). In a study conducted on this subject, Berlin and Cassidy (2003) found that mothers' inability to control their emotions toward their children had a negative impact on their children's emotion regulation skills. In addition, studies on the relationship between the mother's child's emotion regulation and the child's

emotion regulation have concluded that there is a relationship between the child's emotion regulation and the mother's attachment style and some personality traits (Bilge & Sezgin, 2021; Kahraman & Alemdar, 2021). Other studies on this subject have found a significant relationship between the psychological well-being of parents and children's emotional regulation (Atan, 2020; Karaş & Altun, 2022; Koca, 2019).

Psychological well-being is defined as a feeling of happiness that arises because of satisfaction in individuals' lives (Ryff, 1989), a state of awareness of individuals' potential and goals in life, and healthy interaction with others (Ryff & Keyes, 1995). Parents' psychological well-being is crucial in their children's emotional regulation (Gotmann et al., 1996). On the other hand, when parents accept their children's emotions and respond effectively in the process of regulating their children's emotions, children can regulate their own emotions more easily; On the contrary, children have difficulty regulating their emotions when their emotions are ignored or unaccepted (Pektaş, 2015). In this respect, considering the importance of supporting preschool children in regulating their emotions, this study aimed to examine the mediating role of psychological well-being in the relationship between parents of preschool children regulating their children's emotions and the child's self-regulation. In line with this general purpose, the research problem statements for which answers were investigated in the research are as follows:

1. Is there a significant relationship between mothers with preschool children aged 3-6 years regulate their children's emotions, regulation of children's their own emotion and the psychological well-being of the parents?
2. Does psychological well-being play a mediating role in the relationship between mothers with preschool children aged 3-6 years regulate their children's emotions and regulation of children's their own emotion

Method

This research is a quantitative study using a descriptive research model (Karasar, 2020). The study group consisted of 386 mothers with children aged 3-6. The participants of the study were reached using a convenient sampling method. In this context, 386 mothers residing in different provinces of Turkey were interviewed. During the data collection process ethics committee permission was obtained from Istanbul Medipol University Social Sciences Scientific Research Ethics Committee to conduct the research (Date: 09.06.2022, Decision Number: 70). Then, to reach the participants, the informed consent form and other measurement tools were converted into an answerable form through the online application and published on the online platform. The data of the research were collected between May 2022 and June 2022.

When the results obtained regarding the demographic information about the study participants were examined, the ages of the mothers varied between 21 and 45 years, and the average age is 29.8. In terms of education level, 36.5% of the mothers were university graduates (n= 141), 24.1% were primary school graduates (n= 93), 15.8% were secondary school (n= 61), and 13.7% were high school graduates (n= 53). It was observed that 6.2% of them had postgraduate degrees (n= 24) and 3.6% were illiterate (n= 14). When the occupations of the mothers were examined, 59.8% were housewives (n= 231), 31.3% worked in the public sector (n= 121), 19% worked in the private sector (n= 17), and the remaining 15% chose other options. It was determined that they marked (n= 15). When the ages of the children of the mothers participating in the study were examined, 26.9% of the mothers were 6 years old (n= 104), 25.9% were 5 years old (n= 100), 22.8% were 4 years old (n= 88), and 24.4% were 3 years old. It was determined that they had (n= 94) children. Regarding the educational status of the children, 48.7% were at home, that is, they did not attend any educational institution (n= 188), 24.1% were in kindergarten (n= 93), 14.5% were in kindergarten (n= 56), and 12.7% were in kindergarten (n= 93). It was observed that 100,000 of them attended nursery (n= 49).

Data Collection Tools

Parent Emotion Regulation Scale

This scale was developed by Pereira et al. (2017) to help parents with children between the ages of 3 and 15 regulate negative emotions toward themselves and their children. In the original form of the scale, there are four subscales regarding the parent's understanding of the child's emotions, the parent's avoidance of the child's emotions, the parent's lack of emotional control of the child, and the parent's acceptance of the child's and his /her own emotions. A five-point Likert-type rating is used when answering the items of the scale, which consists of 20 items. The Turkish adaptation of the scale was made by Ahçı et al. (2020). The Turkish form of the scale includes 13 items and three subfactors (parent's avoidance of their child's negative emotions, parent's orientation toward their child's emotions, parent's acceptance of the child's and their own emotions). In the original form of the scale, the reliability coefficient was found to be .79, and the internal consistency coefficients of the subscales were found to be .79 for the parent's directing the child's emotions, .73 for the parent to avoid the child's emotions, .69 for the parent's inability to control his emotions, and .62 for the parent to accept his own and his child's emotions. For construct validity, the relationship between the subscales of this scale and the Children's Negative Emotions Scale (CCNES) was examined, and correlation coefficients ranging from .15 to .45 were obtained. In the Turkish form, the reliability coefficient was found to be .76. Reliability coefficient values of the subscales were found to be .78, .79, .75 and .73, respectively. In this study, the Cronbach's alpha reliability coefficient of the total scale was .51; For the subscales, the parent's avoidance of their child's negative emotions was calculated as .62, the parent's orientation toward their child's emotions was calculated as .75, and the parent's acceptance of the child's and their own emotions was calculated as .55.

Emotion Regulation Scale (EAD)

This scale was developed by Shields and Cicchetti (1997) to measure school-age and preschool children's regulation of their emotions according to the environment. The scale, adapted into Turkish by Batum and Yağmurlu (2007), consists of 2 subscales: emotion regulation and negativity. In the scale, which includes 24 items, the items are answered in a 4-point Likert type. The scale is filled in by the children's parents or teachers. In the evaluation of the scale, children who scored low on the scale had low emotion regulation skills; Children with high scores were evaluated as having high emotion regulation skills. The internal consistency coefficient in the original form of the scale was found to be .83 for the emotional regulation sub-dimension and .96 for the negativity sub-dimension. The internal consistency coefficient of the Turkish form of the scale was found to be .75 for the negativity sub-dimension and .73 for the emotion regulation sub-dimension. In this study, the internal reliability coefficient for the total scale was .51, whereas for the sub-dimensions, the variability sub-dimension was .62 and the emotion regulation sub-dimension was .72.

Psychological Well-Being Scale

This scale was developed by Diener et al. (2009) to measure socio-psychological well-being and the complementarity of existing well-being measures. The scale was adapted into Turkish by Telef (2013). The internal consistency reliability coefficient of the Turkish form of the scale was calculated as .80. The validity value of the scale is $r = .86$, according to the test-retest result. The scale consists of eight items, and all items are positive. Answering the scale items is on a seven-point Likert scale; items are answered on a scale of 1-7, ranging from "strongly disagree" (1) to "strongly agree" (7). High scores on the scale indicate that the individual has many strengths and resources. In the internal consistency reliability measurement carried out within the scope of this research, the Cronbach's alpha reliability coefficient of the entire scale was found to be .82.

Analysis of the Data

Before proceeding with the analysis of the data obtained from the research, the data were prepared for the analysis process. For this purpose, extreme values and missing values in the dataset were identified

and necessary adjustments were made. Skewness and kurtosis values were then examined to determine whether the data showed a normal distribution. Skewness values range from .89 to 0.60, and kurtosis values range from .9 to 1.2. Since both values are between -1.5 and +1.5 (Tabachnick & Fidell, 2013), the data in this research show a normal distribution. The SPSS 26 program was used to analyze the data, and the PROCESS Macro V.3.1⁴⁵ program was used for mediation analysis. In the mediator effect analysis, Spearman –Brown correlation analysis was first performed to examine the correlational relationships between the variables. When the prerequisite criteria for the implementation of mediation analysis were met, Hayes' Process analysis was carried out to reveal the mediator effect.

Findings

In this study, whether psychological well-being has a mediating role in the relationship between the parent's regulation of the child's emotion and the child's emotion regulation was examined by parallel multiple mediator variable analysis. In the analysis, 5000 bootstrap samples were used, and the predictions were evaluated within the 95% confidence interval that was free from bias and reflected the corrected results. Correlation values between variables are presented in Table 1. Table 2 and Figure 1, the results of the parallel multiple mediator variable analysis, which was conducted to test the mediating effect of psychological well-being on the relationship between the parent's regulation of the child's emotions and the child's emotion regulation

When the correlational relationships between the variables of the study (parent's regulation of the child's emotion, child's emotion regulation, psychological well-being variables) are examined in Table 1; it appears that there is no statistically significant relationship between the parent's regulation of the child's emotion and the child's emotion regulation ($r = -.087$; $p = .088$; $p > .01$). There is a low and positive significant relationship between the parent's regulation of the child's emotions and psychological well-being ($r = .195$; $p = .000$; $p < .05$). Accordingly, it is possible to say that as the parent's psychological well-being level increases, the parent's child's emotional regulation also increases, but the level of this increase is low. Finally, it was determined that there was a low-level and negatively significant relationship between the child's emotion regulation and psychological well-being, one of the variables of the study ($r = -.105$; $p = 0.040$; $p < .01$).

Table 1.

Correlation Coefficients Between Parents' Child's Emotion Regulation, Child's Emotion Regulation, and Psychological Well-Being

Variables	1	2	3
1. PRCE		-.087	.195**
2. CRE			-.105*
3. PWS			

*PRCE (Parent's Regulation of Child's Emotion), CRE (Child's Regulation of Emotion), PWS (Psychological Well-Being), * $p < .05$, ** $p < .01$*

Table 2, which includes the results of the mediation analysis, shows that the parent's emotion regulation (X) has a significant effect on the parent's psychological well-being (M) (path a; $B = .214$, $SH = .06$, $t = 3.90$, $p < .001$, $CI [.10, .32]$). Parental emotion regulation explains approximately 3% ($R^2 = .038$) of the variation in psychological well-being. Table 2 shows the combined effects of the mediator variable, psychological well-being (M) (path b), and the parent's emotion regulation variable (X) (path c'), on the outcome variable, the child's emotion regulation (Y). Accordingly, psychological well-being significantly affects the child's emotion regulation (b path; $B = -.140$, $SH = .03$, $t = -4.01$, $p < .001$, $CI [-.21, -.07]$). Parental emotion regulation had a significant effect on child emotion regulation (path c'; $B = -.128$, $SH = .038$, $t = -3.35$, $p < .001$, $CI [-.20, -.05]$). According to Table 3, the parent's regulation of the child's emotion and psychological well-being explain approximately 8% ($R^2 = .081$) of the change in the child's emotion regulation. When the indirect effects were evaluated to determine whether they were statistically significant or not, it was seen that the total effect ($c - c'$) of the parent's regulation of the child's emotion on the child's emotion regulation through psychological well-being was significant (point estimate = $-.03$, $SH = .012$, $BCa CI [-.06, -.01]$). In conclusion, these findings show that psychological well-being has a

statistically significant mediating effect on the relationship between the parent’s child’s emotion regulation and the child’s emotion regulation (Table 2 and Figure 1).

Table 2.

Results of Parallel Multiple Mediator Variable Analysis Regarding The Mediating Effect of Psychological Well-Being on The Relationship Between The Parent’s Regulation of The Child’s Emotion and The Child’s Emotion Regulation

Variables	Result Variables							
	Psychological Well-being			Child Emotion Regulation				
	B.	S.H.	p	B.	S.H.	p		
X (Parent's regulation of child's emotion)	a	.214	.06	.0001	c'	-.128	.038	.0009
M (Psychological well-being)	----	----	----	----	b	-.140	.035	.0001
Still		35.34	2.214			42.02	1.958	.0000
		R ² = .038				R ² = .081		
		F(1, 384) = 15.235; p< .001				F(2, 383) = 16.943; p< .001		

As seen in Figure 1, the coefficient relationship between the parent’s regulation of the child’s emotions and psychological well-being is significant (B= .21**, p< .01). The coefficient between psychological well-being and the child’s emotion regulation also shows that the relationship is significant (B= -.14*, p< .01). While the coefficient between the parent’s regulation of the child’s emotion and the child’s emotion regulation is significant (B = -.16**, p< .01), when psychological well-being is taken as a mediating variable, the coefficient remains significant, but the strength of the relationship decreases (B= -.13*), *p< .01). This result shows that psychological well-being plays a mediating role in the relationship between the parent’s regulation of the child’s emotion and the child’s emotion regulation.

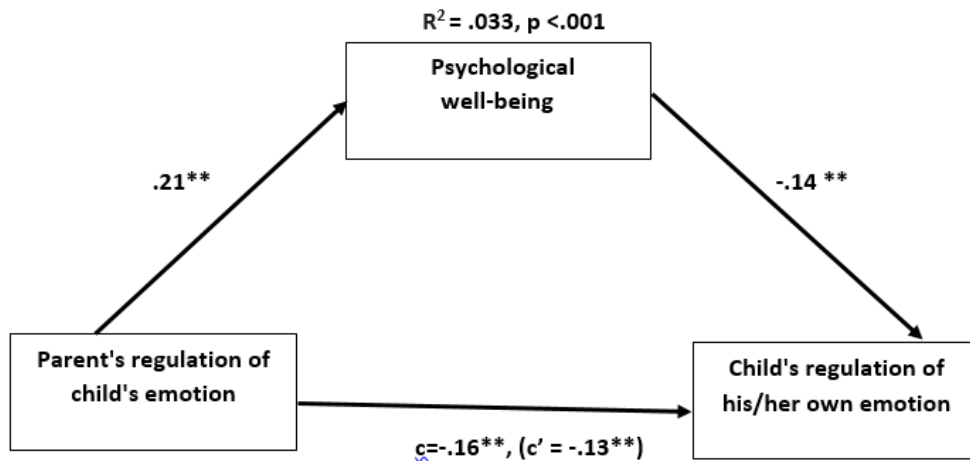

Figure 1. Mediating Effect of Psychological Well-being on The Relationship Between Parent’s Regulation of Child’s Emotions and Child’s Emotion Regulation

Discussion and Conclusion

In this research correlational relationships between variables were examined. It was concluded that there is no significant relationship between the parent’s regulation of the child’s emotion and the child’s emotion regulation, that there is a low and positive significant relationship between the parent’s

regulation of the child's emotion and psychological well-being, and that there is a low and negative significant relationship between the child's emotion regulation and psychological well-being has been reached. When the literature on the subject is examined, although many studies have been conducted on emotion regulation, no direct research has been found on the relationship between the parent's regulation of the child's emotions and the relationship between the child's emotion regulation and psychological well-being. Research on emotion regulation is mostly aimed at testing the effect of the parent's age, emotional intelligence, and personality characteristics on the child's emotion regulation (Brannon, 2013; Bilge & Sezgin, 2021; Karaş & Altun, 2022; Firat, 2020; Güven, 2018; İnce, 2020; Sille, 2016). In the study, no significant relationship was found between the parent's regulation of his child's emotions and the child's emotion regulation. This finding differs from other studies in the literature. This finding can be interpreted as children's emotion regulation skills begin to develop along with language development in children around the age of three. Accordingly, parents have important support in the child's expression of himself through language (Thompson, 1994). However, as the child's need for autonomy prevails, some children may want to regulate their emotions on their own by ignoring their parents and acting independently of them (Cole et al., 1994). What can be understood from this is that although there are some differences in the emotional regulation of parents and children, parents' emotional closeness, behavior, communication, and attitudes toward their children have important effects (Huberty, 2012).

According to another finding obtained in the study, it was determined that the parent's child's emotion regulation variable and the child's emotion regulation variable showed a significant relationship with the other variable in the study, psychological well-being. This finding can be explained by the fact that children supported by their families develop emotional regulation skills and increase their psychological well-being (Thompson & Calkins, 1996). In other words, by contributing to their children's emotional regulation, parents can positively affect their children's social and emotional development and contribute positively to increasing their psychological well-being. In Tuzgöl-Dost et al.'s (2019) study, it was observed that parents have a supportive effect on children feeling valuable, happy, and worthy of being loved. Another study concluded that individuals who regulate their emotions positively have increased psychological well-being (Gross & John, 2003). The existence of a significant relationship between emotion regulation and psychological well-being is also important for mental health. A similar result was obtained in this study. When the literature was examined, it was seen that there were various studies showing a significant relationship between emotion regulation and psychological well-being (Duman, 2022; Farmar & Kashdan, 2012; Gross & Munoz, 2005; İnce, 2020; Kayar, 2021).

The study also concluded that the parent's regulation of his child's emotions has a significant effect on the child's emotional regulation. As can be understood from here, it is possible to say that parents' adequate development of emotion regulation skills plays an important role in children's regulation of their own emotions. If parents are inadequate in regulating their child's emotions, children may have difficulty regulating emotions. As a matter of fact, another study on this subject shows that there is a relationship between mothers' control of their children's emotions and the child's emotional regulation (Berlin & Cassidy, 2003). Leland's (2014) study on preschool children showed that behaviors in which parents act as role models help children to regulate and manage their emotions. In this regard, emotion regulation skills can be acquired by taking the mother and father as models in the family (Dodge & Garber, 1991). Likewise, parents use strategies and methods to regulate their children's emotions. Similarly, in the study conducted by Kalpidou et al. (2004), it was observed that children used the methods and techniques used by their parents in the process of regulating their emotions. In particular, when mothers do not help their children regulate their emotions and do not show the necessary sensitivity, some negativities may arise on children. Morris et al. (2004), in their study on this subject, found that mothers' failure to show the necessary sensitivity in their children's emotional regulation process had a negative impact on the children. It has been stated that parents' reflection of their feelings about any situation to their children affects their emotion regulation skills. At this point, the psychological well-being of the parent emerges as an important factor. Accordingly, parents with high psychological well-being pay more attention to their children, meet their children's needs, and value them more (Gross, 2014).

In the last finding obtained in this research, it was concluded that psychological well-being played a mediating role in the relationship between the parent's regulation of the child's emotion and the child's emotion regulation. This result is consistent with the results of various studies in the literature examining the relationship between psychological well-being and emotion regulation (Ben-Zur, 2003; Karaş & Altun, 2022). Accordingly, parents' high levels of psychological well-being can help their children regulate their emotions. Accordingly, in a study conducted by Karaş and Altun (2022), they found that as the psychological well-being levels of the parents of preschool children increase, the children's emotion regulation skills also increase, and therefore their emotion regulation problems decrease. Another study concluded that emotion regulation, which has an important place in individuals' lives, is also an important factor that protects a person's psychological well-being (John & Gross, 2004). There are also studies showing that emotions can affect individuals' psychological well-being. Ben-Zur (2003) stated that individuals who experience positive emotions have higher psychological well-being, whereas individuals who have difficulty regulating their emotions have lower psychological well-being (Ayan, 2019). In parallel with this situation, in a study conducted by Karaş and Altun (2022), they stated that when the psychological well-being of parents with children in the preschool period increases, their children's emotional regulation also increases. It is possible to see that in various studies conducted by different researchers on this subject, there is a significant relationship between psychological well-being and the child's emotional regulation (Atan, 2020; Karaş & Altun, 2022; Kindiroğlu & Ekici, 2019). This study showed that psychological well-being played a mediating role in the relationship between the parent's child's emotion regulation and the child's emotion regulation. It is possible to say that this result is parallel to the findings of studies in the literature. However, in terms of the variables studied, no studies have addressed the parent's regulation of their child's emotions and the mediating role of psychological well-being in regulating the child's emotions, and studies generally focus on the parent's own emotional regulation (Altinel, 2018; Hajal & Paley, 2020; Havighurst & Kehoe, 2017; Kahraman & Alemdar, 2021; Rutherford et al., 2015). In this regard, it is thought that the results obtained in the research can be an exemplary study in the literature in terms of showing that psychological well-being has a mediating effect on parents' regulation of their children's emotions and children's regulation of their own emotions, and therefore may be helpful to experts working in the field of mental health.

This research has some limitations. First the quantitative research method was used in collecting data on emotion regulation, and the qualitative method was not used. Another limitation of the study is that the participant group consisted only of mothers, data were obtained only based on mothers' opinions, especially regarding children's regulation of their own emotions, and no measurements were taken from the children. As suggestions for future research within the findings obtained from this study, this study was conducted only with mothers, with an emphasis on the primary caregiver. In another future study, the effect of fathers on children's emotion regulation process can be investigated. This research was conducted on preschool children. Another study could be conducted on young people in adolescence, when many developmental changes occur and emotional regulation is of particular importance.

Author Contribution Rates

The authors contributed equally to the study.

Ethical Declaration

The ethical principles and rules in the "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive" were followed during the planning, data collection, analysis, and reporting of this research. No practices were conducted contrary to Scientific Research and Publication Ethics, and informed consent was obtained from all individual participants in the research.

Conflict Statement

The authors declares no competing interests.

Türkçe Sürümü

Giriş

Gündelik yaşamda bireylerin davranışları ve tepkilerinin şekillenmesinde, duygular önemli bir role sahiptir. Özellikle karşılaşılan olay ve durumlarda, duyguları düzenleyebilme becerisi erken yaşlardan itibaren geliştirilmesi beklenen yaşam becerilerinden biri olarak kabul görmüştür. Duygu düzenleme tanımı olarak, bireylerin duygusal bir uyarıcı ile karşı karşıya kaldıklarında, bağlama uygun bir biçimde kendi duygusal durumunu düzenleyebilme becerisi olarak ifade edilmektedir (Eisenberg & Spinrad, 2004, s. 336-338). Duygu düzenlemenin okul öncesi dönemde bilişsel ve sosyal gelişimle birlikte gelişmesi beklenmektedir. Buna göre okulöncesi dönemde duygu düzenleme becerilerinin gelişmesi çocukların sosyal yaşamlarını ve akranları ile iletişimini olumlu anlamda etkilemektedir (Bronson, 2000; Cole vd., 1994).

Okul öncesi dönemde çocukların duygularını tanıma, anlama ve ifade etmeleri ile duygu düzenlemelerinde ebeveynler kilit öneme sahiptirler. Ebeveynler bu kritik evrede eğer çocuklarının duygu düzenleme becerisi geliştirmesine yeterince katkı sağlamazlarsa çocuklarda bazı uyum sorunları ortaya çıkabilir. Bu süreçte ebeveynler çocuklarına model olarak veya örnek almalarını sağlayıcı çeşitli davranışlar sergileyerek çocuklarına duygu ve davranışlarını nasıl düzenleyeceklerini öğretebilirler (Leland, 2014). Bu bağlamda özellikle ebeveyn ve çocuk arasındaki ilişkide, ebeveyn davranışlarının çocuğun gelişimi ve duygu düzenlemesi üzerinde önemli etkide olduğu görülmüştür (Kağıtçıbaşı vd., 2001). Bu konuda yapılan çeşitli araştırmalarda da; annenin duyarlılığı ile çocukların duygu düzenlemesi arasında anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu (Metin, 2010), annelerin annelik tutumları ve empatik eğilimleri ile çocukların duygu düzenlemeleri arasında da anlamlı bir ilişkinin olduğu (Kurbet, 2010) ve ayrıca annelerin olumlu ebeveynlik davranışlarının çocukların duygu düzenlemeleri üzerinde (Atan, 2020) önemli etkisinin olduğu tespit edilmiştir. Bu konuda Marroquin ve diğerleri (2017) yaptıkları araştırmada, duygu düzenleme güçlüklerinin bireylerin psikolojik iyi oluşları ile ilişkili olduğunu bulmuşlardır. Bir başka çalışmada ise bireylerin duygularını düzenlemelerinin yanı sıra bireylerde oluşan farklı duyguların nedenlerinin de ortaya konulmasının gerekliliği ifade edilmiştir (Thomson & Calkins, 1996). Söz konusu bu araştırmalar çocuğun kendi duygusunu düzenlemede ebeveynin etkisinin ve rehberliğinin önemini göstermektedir. Alan yazında yer alan çeşitli araştırmalara göre, okul öncesi dönemde duygu düzenleme becerileri gelişmiş olan çocuklar daha az problemler göstererek ebeveynleri ile daha iyi ilişki kurmakta (Apaydın-Demirci vd., 2020), duygu düzenleme becerilerinde yetersiz olanlar ise çeşitli davranış problemleri sergilemektedirler (Eisenberg & Fabes, 1992). Buna göre duygularını düzenlemekte zorlanan çocuklarda; duygularını fark edememe, duygularına anlam verememe, olumsuz duygular yaşadıklarında dürtülerine boyun eğme ve aşırı üzülmeye gibi durumların yanı sıra amacına uygun davranamama gibi çeşitli sorunlar ortaya çıkmaktadır (Gratz & Roemer, 2004).

Ebeveynler çocukların duygu düzenleme sürecinde önemli bir role sahiptirler. Bu süreçte ebeveynler çocuklarının duygularını düzenlemeye destek olurken çocuklarına karşı şefkat, destek, güvenlik ve değerli hissetme ihtiyaçlarını karşılayarak önemli görevleri de üstlenmektedirler (Furman & Buhrmester, 1985). Buna göre çocuklarına karşı destekleyici ve sıcak davranan ebeveynler, çocuklarının daha yapıcı yönde duygu düzenleme becerileri geliştirmelerine katkıda bulunurlar (Eisenberg vd., 1998). Ebeveynin bu yaklaşımı çocuğun duygularını düzenlemesi, fark etmesi, tanımlaması ve bakım veren kişinin rehberlik etmesi (Kahraman & Tanrıku, 2019; Morris vd., 2007) olarak açıklanmaktadır. Ebeveynlerin çocuklarının duygu düzenlemelerinde ve kendilerini iyi hissetmelerinde psikolojik iyi oluşun da önemli etkisinin olduğu düşünülmektedir. Buna göre ebeveynlerin psikolojik iyi olma durumları çocukların psikolojik iyi oluşlarını önemli derecede etkilemektedir (Fox & Calkins, 2003). Çünkü psikolojik iyi oluş düzeyi yüksek anne babalar çocuklarını övmekte, düşüncelerine saygı göstermekte, ihtiyaçlarını dikkate almaktadır. Dolayısıyla bu tür davranışlar çocukların kendilerini ifade etmelerine ve duygu düzenleme becerilerini desteklemektedir (Gross, 2014). Bu konudaki çeşitli araştırmalar incelendiğinde özellikle annelerin duygu

düzenleme becerilerinin çocukların duygu düzenlemeleri üzerinde önemli etkisinin olduğu görülmektedir. Bu araştırmalarda ebeveynlerin çocuklarına duygu düzenleyici davranışları öğretmenlerinin çocukların duygularını yönetmeleri üzerindeki olumlu etkisi vurgulanmaktadır (Leland, 2014). Berlin ve Cassidy (2003) bu konuda yaptıkları bir araştırmada annelerin çocuklarına yönelik duygularını kontrol edememelerinin çocuklarının duygu düzenleme becerileri üzerinde olumsuz etkide olduğunu saptamışlardır. Ayrıca annenin çocuğunun duygu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki ilişkiye yönelik yapılan araştırmalarda da çocuğun duygu düzenlemesi ile annenin bağlanma stili ve bazı kişilik özellikleri arasında ilişkinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Bilge & Sezgin, 2021; Kahraman & Alemdar, 2021). Bu konuda yapılan diğer bazı araştırmalarda ise ebeveynlerin psikolojik iyi oluşları ile çocukların duygu düzenlemesi arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir (Atan, 2020; Karas & Altun, 2022; Koca, 2019).

Psikolojik iyi oluş; bireylerin yaşantısındaki doyum sonucunda ortaya çıkan bir mutluluk duygusu (Ryff, 1989), bireylerin hayatındaki potansiyeli ve amaçlarına yönelik farkındalık durumu ile başkalarıyla sağlıklı şekilde etkileşim kurma olarak tanımlanmaktadır (Ryff & Keyes, 1995). Ebeveynlerin çocuklarının duygu düzenlemelerinde ebeveynin kendi psikolojik iyi oluşu oldukça önem taşımaktadır (Gotmann vd., 1996). Diğer yandan ebeveynler çocuklarının duygularını düzenleme sürecinde onların duygularını kabul edip etkili yanıt verdiklerinde çocuklar kendi duygularını düzenlemeyi daha kolaylıkla gerçekleştirebilmekte; bu durumun tam tersine çocuklar duyguları önemsenmediğinde ya da kabul edilmediğinde ise duygu düzenlemede güçlük çekmektedirler (Pektaş, 2015). Bu açıdan okul öncesindeki çocukların duygularını düzenlemelerinde ebeveynler tarafından desteklenmelerinin önemi göz önüne alınarak, bu araştırmada okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin çocuklarının duygusunu düzenlemesi ile çocuğun kendi duygusunu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı rolünün incelenmesi amaçlanmıştır. Bu genel amaç doğrultusunda araştırmada yanıt aranan araştırma problem cümleleri şöyledir:

1. Okul öncesinde 3-6 yaş arası çocuğu olan annelerin duygu düzenlemesi ile çocuğunun duygu düzenlemesi ve ebeveynlerin psikolojik iyi oluşu arasında anlamlı ilişki var mıdır?
2. Okul öncesi 3-6 yaş arası çocuğu olan annelerin duygu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı rolü var mıdır?

Yöntem

Bu araştırma ilişkisel tarama modelinde nicel bir çalışmadır (Karasar, 2020). Araştırmanın çalışma grubunu, 3-6 yaş arası çocuğu olan toplam 386 anne oluşturmuştur. Araştırmanın katılımcılarına uygun (kolayda) örnekleme yöntemi ile ulaşılmıştır. Bu kapsamda Türkiye'nin farklı illerinde ikamet eden 386 anneye ulaşılmıştır. Verileri toplama sürecinde, öncelikle araştırmanın yapılabilmesi için İstanbul Medipol Üniversitesi Sosyal Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulundan etik kurul izni alınmıştır (Tarih: 09.06.2022, Karar No: 70). Ardından katılımcılara ulaşabilmek amacıyla bilgilendirilmiş onam formu ve diğer ölçme araçları çevrimiçi uygulama yoluyla yanıtlanabilir forma dönüştürülerek, çevrimiçi platformda yayınlanmıştır. Araştırmanın verileri Mayıs 2022 ve Haziran 2022 ayları arasında toplanmıştır.

Araştırmanın katılımcılarıyla ilgili demografik bilgilere ilişkin elde edilen sonuçlar incelendiğinde, annelerin yaşları 21 ile 45 arasında değişmekte olup ve yaş ortalaması ise 29.8'dir. Öğrenim durumları bakımından annelerin %36.5'inin üniversite mezunu (n= 141), % 4.1'inin ilkokul (n= 93), %15.8'inin ortaokul (n= 61), %13.7'sinin ise lise (n= 53), % 6.2'sinin lisansüstü (n= 24), % 3.6'sının ise okur-yazar olmadığı (n=14) görülmüştür. Annelerin meslekleri incelendiğinde %59.8'inin ev hanımı olduğu (n= 231), %31.3'ünün kamuda çalıştığı (n= 121), %19'unun özel sektörde çalıştığı (n= 17) ve geri kalan %15'inin ise diğer seçeneğini (n= 15) işaretledikleri tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan annelerin çocuklarının yaşları incelendiğinde annelerin %26.9'unun 6 yaşında (n= 104), %25.9'unun 5 yaşında (n= 100), %22.8'inin 4 yaşında (n= 88), %24.4'ünün ise 3 yaşında (n= 94) çocuklarının olduğu saptanmıştır. Çocukların eğitim durumlarına ilişkin ise, % 48.7'sinin evde olduğu yani herhangi bir eğitim kurumuna devam etmediği (n= 188), % 24.1'nin anaokuluna (n= 93), % 14.5'inin anasınıfına (n= 56), %12.7'sinin ise kreşe (bakımevi) (n= 49) devam ettiği görülmüştür.

Veri Toplama Araçları

Anne-Baba Duygu Düzenleme Ölçeği

Bu ölçek, Pereira ve diğerleri (2017) tarafından 3 ile 15 yaş arasında çocuğu olan ebeveynlerin kendilerine ve çocuklarına karşı olumsuz duyguların düzenlemesini sağlamak amacıyla geliştirilmiştir. Ölçeğin orijinal formunda; ebeveynin çocuğunun duygularını anlaması, ebeveynin çocuğunun duygularından kaçınması, ebeveynin çocuğunun duygusal kontrolünün olmaması, ebeveynin çocuğun ve kendisinin duygularını kabul etmesine yönelik 4 alt ölçek yer almaktadır. Toplam 20 maddeden oluşan ölçeğin maddeleri yanıtlanırken beşli likert tipi derecelendirme kullanılmaktadır. Ölçeğin Türkçe uyarlaması Ahçı ve diğerleri (2020) tarafından yapılmıştır. Ölçeğin Türkçe formunda toplam 13 madde ve 3 alt faktör (anne babanın çocuğunun olumsuz duygularından kaçınması, anne babanın çocuğunun duygularına yönelimi, anne babanın çocuğun ve kendi duygularını kabul etmesi) yer almaktadır. Ölçeğin orijinal formunda; güvenilirlik katsayısı .79 ve alt ölçeklerin iç tutarlılık katsayıları ise sırasıyla ebeveynin çocuğun duygularını yönlendirmesi .79, ebeveynin çocuğun duygularından kaçınması .73, ebeveynin duygu kontrolünü sağlayamaması .69 ve ebeveynin kendinin ve çocuğunun duygusunu kabul etmesi .62 olarak bulunmuştur. Yapı geçerliliği için ise bu ölçeğin alt boyutlarının Çocuklar için Olumsuz Duygular Ölçeği (CCNES) ile ilişkisi incelenmiş olup, .15 ile .45 arasında değişen korelasyon katsayılarına ulaşılmıştır. Türkçe formunda ise güvenilirlik katsayısı .76 bulunmuştur. Alt ölçeklere ait güvenilirlik katsayıları değerleri, sırasıyla .78, .79, .75 ve .73 bulunmuştur. Bu araştırmada toplam ölçeğe ait Cronbach Alfa güvenilirlik kat sayısı .51 ; alt ölçekler için ise sırasıyla anne babanın çocuğunun olumsuz duygularından kaçınması .62, anne babanın çocuğunun duygularına yönelimi .75, anne babanın çocuğun ve kendi duygularını kabul etmesi .55 olarak hesaplanmıştır.

Duygu Düzenleme Ölçeği (DDÖ)

Bu ölçek Shields ve Cicchetti (1997) tarafından okul çağındaki ve okul öncesindeki çocukların duygularını çevreye göre düzenlemesini ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Batum ve Yağmurlu (2007) tarafından Türkçe'ye uyarlaması yapılan ölçek, duygu düzenleme ve değişkenlik (olumsuzluk) ölçeği olmak üzere iki alt ölçekten oluşmaktadır. Toplam 24 maddenin yer aldığı ölçekte, maddelerin yanıtlanması dörtlü likert tipinde gerçekleşmektedir. Ölçek, çocukların ebeveynleri ya da öğretmenleri tarafından doldurulmaktadır. Ölçeğin değerlendirilmesinde ölçekten düşük puan alan çocukların duygu düzenleme becerilerinin düşük olduğu; yüksek puan alan çocukların ise duygu düzenleme becerilerinin yüksek olduğu şeklinde değerlendirme yapılmaktadır. Ölçeğin orijinal formundaki iç tutarlılık katsayısı duygusal düzenleme alt boyutu .83 iken, değişkenlik (olumsuzluk) alt boyutu için ise .96 olarak bulunmuştur. Ölçeğin Türkçe formuna ait iç tutarlılık katsayısı değişkenlik (olumsuzluk) alt boyutu için .75, duygu düzenleme alt boyutu için ise .73 olarak bulunmuştur. Bu araştırmada ise toplam ölçeğe ait iç güvenilirlik kat sayısı .51 iken alt boyutlar için ise değişkenlik alt boyutu .62, duygu düzenleme alt boyutu .72 olarak elde edilmiştir.

Psikolojik İyi Oluş Ölçeği

Bu ölçek Diener ve diğerleri (2009) tarafından sosyo-psikolojik iyi oluşu ölçmek ve mevcut iyi oluş ölçümlerinin tamamlayıcılığını ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek, Telef (2013) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Ölçeğin Türkçe formuna ait iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .80 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin geçerlilik değeri ise test tekrar test sonucuna göre $r = .86$ ' dir. Ölçek 8 maddeden oluşup bütün maddeler olumludur. Ölçek maddelerinin yanıtlanması yedili likert tipindedir; maddelere "kesinlikle katılmıyorum" (1) ile "kesinlikle katılıyorum" (7) şeklinde 1-7 puan arasında cevap verilmektedir. Ölçekten alınan yüksek puanlar, bireyin birçok güç ve kaynağa sahip olduğu anlamına gelmektedir. Bu araştırma kapsamında gerçekleştiren iç tutarlılık güvenilirliği ölçümünde, tüm ölçeğe ait Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısının .82 olduğu görülmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırmadan elde edilen verilerin analiz işlemine geçmeden önce, verilerin analiz sürecine hazır hale getirilmesi işlemi gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla, veri setindeki uç değerler ve kayıp değerler tespit edilerek

gerekli düzenlemeler gerçekleştirilmiştir. Daha sonra verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek üzere Çarpıklık (Skewness) ve Basıklık (Kurtosis) değerleri incelenmiştir. Çarpıklık değerleri -.89 ile 0.60 arasında olup, Basıklık değerleri ise .9 ile 1.2 arasında değişmektedir. Her iki değer de -1.5 ile +1.5 arasında (Tabachnick & Fidell, 2013) olduğu için, bu araştırmadaki veriler normal dağılım göstermektedir. Verilerin analizinde ise SPSS 26 programı ve aracılık analizi için ise PROCESS Macro V.3.1⁴⁵ programı kullanılmıştır. Aracı etki analizinde öncelikle değişkenler arasındaki korelasyonel ilişkileri incelemek üzere Spearman-Brown Korelasyon analizi yapılmıştır. Ön koşul olarak aracılık analizinin uygulanabilme kriterlerinin sağlandığı görüldüğünde ise, aracı etkisini ortaya çıkarmak üzere Hayes'in Process analizi uygulanmıştır.

Bulgular

Bu araştırmada, ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı rolü olup olmadığı Paralel Çoklu Aracı Değişken Analizi ile incelenmiştir. Yapılan analizde, 5000 bootstrap örnekleme kullanılmış ve tahminler yanlışlık hatasından arındırılmış ve düzeltilmiş sonuçları yansıtan %95 güven aralığında değerlendirilmiştir. Tablo 1'de değişkenler arasındaki korelasyon değerleri sunulmuştur. Tablo 2 ve Şekil 1'de ise, ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı etkisini sınamak üzere yapılan Paralel Çoklu Aracı Değişken Analizi sonuçlarına yer verilmiştir.

Tablo 1'de araştırmının değişkenleri (ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi, çocuğun duygusunu düzenlemesi, psikolojik iyi oluş değişkenleri) arasındaki korelasyonel ilişkiler incelendiğinde; ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($r = -.087$; $p = .088$; $p > .01$). Ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile psikolojik iyi oluş arasında ise düşük düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişki mevcuttur ($r = .195$; $p = .000$; $p < .05$). Buna göre ebeveynin psikolojik iyi oluş düzeyinde artış yaşandıkça ebeveynin çocuğunun duygu düzenlemesinde de artışın yaşandığı ancak bu artış düzeyinin düşük olduğunu söylemek mümkündür. Son olarak, araştırmının değişkenlerinden çocuğun duygusunu düzenlemesi ile psikolojik iyi oluş arasında ise düşük düzeyde ve negatif yönde anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir ($r = -.105$; $p = 0.040$; $p < .01$).

Tablo 1.

Ebeveynin Çocuğunun Duygusunu Düzenlemesi, Çocuğun Duygu Düzenlemesi ve Psikolojik İyi Oluş Arasındaki Korelasyon Katsayıları

Değişkenler	1	2	3
1. EÇDD	1	-.087	.195**
2. ÇDD		1	-.105*
3. PİÖ			1

*EÇDD (Ebeveynin Çocuğunun Duygusunu Düzenlemesi), ÇDD (Çocuğun Duygusunu Düzenlemesi), PİÖ (Psikolojik İyi Oluş), * $p < .05$, ** $p < .01$*

Aracılık analizine ilişkin sonuçların yer aldığı Tablo 2 incelendiğinde, ebeveynin duygu düzenlemesinin (X), ebeveynin psikolojik iyi oluşu (M) üzerinde anlamlı düzeyde etkisinin olduğu görülmüştür (a yolu; $B = .214$, $SH = .06$, $t = 3.90$, $p < .001$, $CI [.10, .32]$). Ebeveynin duygu düzenlemesi, psikolojik iyi oluştaki değişimin yaklaşık %3'ünü ($R^2 = .038$) açıklamaktadır. Tablo 2'de aracı değişken olan psikolojik iyi oluş (M) (b yolu) ile ebeveynin duygu düzenlemesi değişkeninin (X) (c' yolu), sonuç değişkeni olan çocuğun duygu düzenlemesi (Y) üzerindeki birlikte etkileri yer almaktadır. Buna göre psikolojik iyi oluş, çocuğun duygu düzenlemesini anlamlı düzeyde etkilemektedir (b yolu; $B = -.140$, $SH = .03$, $t = -4.01$, $p < .001$, $CI [-.21, -.07]$). Ebeveynin duygu düzenlemesinin, çocuğun duygu düzenlemesi üzerinde anlamlı etkisi vardır (c' yolu; $B = -.128$, $SH = .038$, $t = -3.35$, $p < .001$, $CI [-.20, -.05]$). Tablo 3'e göre ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ve psikolojik iyi oluş, çocuğun duygu düzenlemesindeki değişimin yaklaşık %8'ini ($R^2 = .081$) açıklamaktadır. Dolaylı etkilerin istatistiksel açıdan anlamlı olup olmadığı değerlendirildiğinde, ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesinin psikolojik iyi oluş aracılığıyla çocuğun duygu düzenlemesi üzerindeki toplam etkisinin (c - c') anlamlı olduğu görülmüştür (nokta tahmin = -.03, $SH = .012$, $BCa CI [-.06, -.01]$). Sonuç olarak bu bulgular, ebeveynin çocuğunun duygu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki

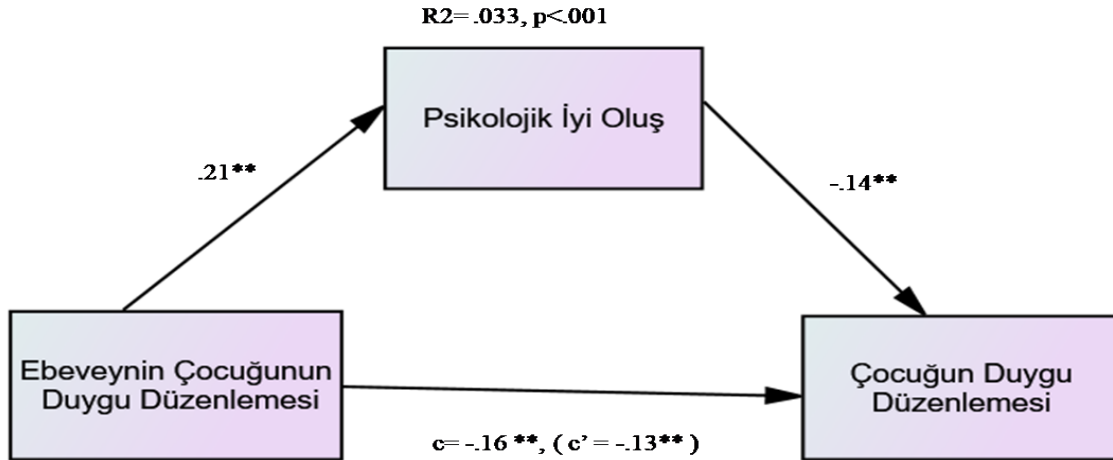
ilişkide psikolojik iyi oluşun istatistiksel olarak anlamlı aracılık etkisinin olduğunu göstermektedir (Tablo 2 ve Şekil 1).

Tablo 2.

Ebeveynin Çocuğun Duygusunu Düzenlemesi İle Çocuğun Duygu Düzenlemesi Arasındaki İlişkide Psikolojik İyi Oluşun Aracı Etkisine İlişkin Yapılan Paralel Çoklu Aracı Değişken Analizi Sonuçları

Değişkenler	Sonuç Değişkenleri							
	Psikolojik İyi Oluş			Çocuğun Duygu Düzenlemesi				
	B	SH	p	B	SH	p		
X (Ebeveynin Çocuğun Duygusunu Düzenlemesi)	a	.214	.06	.0001	c'	-.128	.038	.0009
M (Psikolojik İyi Oluş)	----	----	----	----	b	-.140	.035	.0001
Sabit		35.34	2.214			42.02	1.958	.0000
		R ² = .038				R ² = .081		
		F(1, 384)= 15.235; p< .001				F(2, 383)= 16.943; p< .001		

Şekil 1'de görüldüğü üzere ebeveynin çocuğun duygusunu düzenlemesi ve psikolojik iyi oluş arasındaki katsayı ilişkisi anlamlıdır (B= .21**, p< .01). Psikolojik iyi oluş ve çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki katsayı da, ilişkinin anlamlı olduğunu göstermektedir (B= -.14*, p< .01). Ebeveynin çocuğun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki katsayı anlamlı iken (B= -.16**, p< .01), psikolojik iyi oluş aracı değişken olarak alındığında katsayı anlamlı olmaya devam etmektedir ancak ilişkinin gücü azalmıştır (B= -.13**, p< .01). Elde edilen bu sonuç, ebeveynin çocuğun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygusunu düzenlemesi ilişkisinde psikolojik iyi oluşun aracı rolü olduğunu göstermektedir.

Şekil 1. Ebeveynin Çocuğun Duygusunu Düzenlemesi İle Çocuğun Duygu Düzenlemesi Arasındaki İlişkide Psikolojik İyi Oluşun Aracı Etkisi

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmada öncelikle değişkenler arasındaki korelasyonel ilişkiler incelenmiştir. Ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı, ebeveynin çocuğun duygusunu düzenlemesi ile psikolojik iyi oluş arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu ve çocuğun duygu düzenlemesi ile psikolojik iyi oluş arasında ise düşük düzeyde ve negatif yönde anlamlı ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Konuyla ilgili alan yazın incelendiğinde duygu düzenlemeyle ilgili birçok çalışmanın yapıldığı görülmeye rağmen ebeveynin çocuğunun duygusunu

düzenlemesi ve çocuğun duygu düzenlemesi ile psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkiye yönelik direkt yapılmış herhangi bir araştırmaya rastlanılmamıştır. Duygu düzenlemeyle ilgili araştırmaların daha çok ebeveynin yaşı, duygusal zekası ve kişilik özelliklerinin çocuğun duygu düzenlemesi üzerindeki etkisini sinamaya yönelik olduğu görülmüştür (Bilge & Sezgin, 2021; Brannon, 2013; Fırat, 2020; Güven, 2018; İnce, 2020; Karas & Altun, 2022; Sille, 2016). Araştırmada ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Bu bulgu alan yazındaki çalışmalardan farklılık göstermektedir. Elde edilen bu bulgu, çocuklarda yaklaşık üç yaşlarında çocukların dil gelişiminin gelişmesiyle birlikte çocukların duygu düzenleme becerilerinin gelişmeye başlamasıyla yorumlanabilir. Buna göre dil aracılığıyla çocuğun kendisini ifade etmesinde ebeveynlerin önemli bir desteği bulunmaktadır (Thompson, 1994). Ancak çocuğun özerklik ihtiyacının ağır basmasıyla bazı çocuklar duygularını düzenlerken ebeveynlerini yok sayarak, onlardan bağımsız davranarak kendi başlarına duygu düzenlemek isteyebilirler (Cole vd., 1994). Buradan da anlaşılacağı üzere ebeveyn ve çocukların duygu düzenlemesinde bazı farklılıklar görülmesine rağmen ebeveynlerin çocuklarına karşı duygusal yakınlıkları, davranışları, iletişimleri ve onlara karşı tutumlarının önemli etkileri bulunmaktadır (Huberty, 2012).

Araştırmada elde edilen bir başka bulguya göre, ebeveynin çocuğun duygusunu düzenleme değişkeni ve çocuğun duygu düzenlemesi değişkeninin, araştırmadaki diğer değişkeni psikolojik iyi oluş ile anlamlı ilişki gösterdiği tespit edilmiştir. Bu bulgu, aileleri tarafından desteklenen çocukların duygu düzenleme becerilerinin geliştiği ve psikolojik iyi oluşlarının artması (Thompson & Calkins, 1996) ile açıklanabilir. Yani ebeveynler çocuklarının duygu düzenlemesine katkıda bulunarak onların sosyal ve duygusal gelişimlerini olumlu yönde etkileyerek aynı zamanda onların psikolojik iyi oluşlarının da artırmasında olumlu katkıda bulunabilmektedirler. Tuzgöl-Dost ve diğerlerinin (2019) çalışmasında çocukların kendilerini değerli hissetmeleri, mutlu olmalarında ve sevmeye değer hissetmelerinde ebeveynlerin destekleyici etkisinin olduğu görülmüştür. Yapılan bir başka çalışmada duygusunu olumlu yönde düzenleyen bireylerin psikolojik iyi oluşlarının arttığı sonucuna ulaşılmıştır (Gross & John, 2003). Duygu düzenleme ile psikolojik iyi oluş arasında anlamlı bir ilişkinin olması ruh sağlığı açısından da önemlidir. Bu araştırmada da benzer bir sonuç elde edilmiştir. Alan yazın incelendiğinde de benzer biçimde duygu düzenleme ile psikolojik iyi oluş arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu gösteren çeşitli çalışmaların mevcut olduğu görülmüştür (Duman, 2022; Farmar & Kashdan, 2012; Gross & Munoz, 2005; İnce, 2020; Kayar, 2021).

Araştırmada ayrıca ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesinin, çocuğun duygu düzenlemesi üzerinde anlamlı etkisinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buradan da anlaşılacağı üzere ebeveynlerin duygu düzenleme becerilerini yeterli düzeyde geliştirmelerinin, çocukların kendi duygularını düzenlemede önemli bir rolde olduğunu söylemek mümkündür. Eğer ebeveynler çocuğunun duygusunu düzenlemede yetersiz kalırlarsa, bu durumda çocuklar duygu düzenlemede zorlanabilirler. Nitekim bu konuyla ilgili yapılan bir başka çalışmada annelerin çocuklarının duygularını kontrol etmesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasında ilişkinin olduğunu göstermektedir (Berlin & Cassidy, 2003). Leland'ın (2014) okul öncesi çocukları üzerinde yaptığı araştırmada ise ebeveynlerin rol model olduğu davranışların, çocukların duygu düzenleme davranışları ve duygularını yönetmelerine yardımcı olduğunu göstermiştir. Bu bakımdan duygu düzenleme becerisi ailede anne ve babanın model alınmasıyla kazanılabilmektedir (Dodge & Garber, 1991). Aynı şekilde çocukların duygularını düzenlerken ebeveynler de bazı strateji ve yöntemleri kullanmaktadırlar. Buna benzer olarak Kalpidou ve diğerlerinin (2004) yaptığı çalışmada çocukların duygularını düzenleme sürecinde ebeveynlerinin kullandıkları yöntem ve teknikleri kullandıkları görülmüştür. Özellikle annelerin çocuklarının duygu düzenlemesine yardımcı olmayıp gereken hassasiyeti göstermediği durumlarda, çocuklar üzerinde bazı olumsuzluklar ortaya çıkabilmektedir. Nitekim Morris ve diğerleri (2004) bu konuyla ilgili gerçekleştirdikleri araştırmada, annelerin çocuklarının duygu düzenlemesi sürecinde gereken hassasiyeti göstermemelerinin çocuklar üzerinde olumsuz bir etki yarattığını saptamışlardır. Özellikle ebeveynin herhangi bir durumla ilgili hissettiklerini çocuklarına yansıtmalarının onların duygu düzenleme becerilerini etkilediği ifade edilmiştir. İşte bu noktada ebeveynin psikolojik iyi oluşu önemli bir etmen olarak karşımıza çıkmaktadır. Buna göre psikolojik iyi oluşu yüksek olan anne babalar, çocuklarıyla daha fazla ilgilenmekte, çocuklarının ihtiyaçlarını gidermekte ve onlara daha fazla değer vermektedirler (Gross, 2014).

Bu araştırmada elde edilen son bulguda ise, ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı rolde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmadan elde edilen bu sonuç alan yazındaki psikolojik iyi oluş ile duygu düzenleme arasındaki ilişkiyi ele alan çeşitli araştırma sonuçlarıyla tutarlılık göstermektedir (Ben-Zur, 2003; Kardeş & Altun, 2022). Buna göre ebeveynlerin psikolojik iyi oluşlarının yüksek düzeyde olması çocuklarının duygu düzenlemelerinde onlara yardımcı olabilmektedir. Buna göre Kardeş ve Altun (2022) yaptıkları bir araştırmada, okul öncesi dönemdeki çocukların ebeveynlerinin psikolojik iyi oluş düzeyleri arttıkça çocukların duygu düzenleme becerilerinin de arttığını ve dolayısıyla duygu düzenleme problemlerinin de azaldığını saptamışlardır. Yapılan bir başka araştırmada ise bireylerin hayatlarında önemli bir yere sahip olan duygu düzenlemenin, aynı zamanda kişinin psikolojik iyi oluş halini de koruyan önemli faktör olduğu sonucuna varılmıştır (John & Gross, 2004). Ayrıca duyguların da bireylerin psikolojik iyi oluşu üzerinde etki edebileceğini gösteren araştırmalar da mevcuttur. Ben-Zur (2003) yaptığı araştırmada, olumlu duyguları yaşayan bireylerin psikolojik iyi oluşlarının daha yüksek olduğu, duygularını düzenlemekte zorlanan bireylerin ise psikolojik iyi oluşlarının daha düşük olduğunu belirtmiştir (Ayan, 2019). Bu duruma paralel olarak Kardeş ve Altun (2022) tarafından yapılan bir araştırmada da okul öncesi dönemde çocuğu olan ebeveynlerin psikolojik iyi oluşları arttığında çocuklarının duygu düzenlemelerinin de arttığını ifade etmişlerdir. Farklı araştırmacılar tarafından bu konuda yapılan çeşitli araştırmalarda da psikolojik iyi oluş ile çocuğun duygu düzenlemesi arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu sonucuna ulaşıldığını görmek mümkündür (Atan, 2020; Kardeş & Altun, 2022; Kındıroğlu & Ekici, 2019). Sonuç olarak bu araştırmada ebeveynin çocuğunun duygu düzenlemesi ile çocuğun duygu düzenlemesi arasındaki ilişkide psikolojik iyi oluşun aracı rolde olduğu görülmüştür. Elde edilen bu sonucun alan yazındaki çalışmaların bulgularıyla paralellik gösterdiğini söylemek mümkündür. Ancak çalışılan değişkenler açısından ebeveynin çocuğunun duygusunu düzenlemesi ile çocuğun duygusunu düzenlemesinde psikolojik iyi oluşun aracı rolünü ele alan herhangi bir çalışmaya rastlanılmadığı, araştırmaların genellikle ebeveynin kendi duygu düzenlemesi üzerinde odaklandığı (Altınel, 2018; Hajal & Paley, 2020; Havighurst & Kehoe, 2017; Rutherford vd., 2015; Kahraman & Alemdar, 2021) görülmüştür. Bu bakımdan araştırmada ulaşılan sonuçların, ebeveynlerin çocuklarının duygularını düzenlemesi ile çocukların kendi duygularını düzenlemesinde psikolojik iyi oluşun aracı etkide olduğunu göstermesi bakımından alan yazında örnek bir çalışma olabileceği ve dolayısıyla ruh sağlığı alanında çalışan uzmanlara yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Bu araştırma bazı sınırlıklara sahiptir. İlk olarak duygu düzenlemeye yönelik verilerin toplanmasında sadece nicel araştırma yöntemi kullanılmış olup nitel yöntem kullanılamamıştır. Araştırmanın bir diğer sınırlılığı ise, katılımcı grubunun sadece annelerden oluşması, özellikle çocukların kendi duygularını düzenlemesinde sadece annelerin görüşlerine dayalı olarak verilerin elde edilmesi ve çocuklardan herhangi ölçüm alınmamış olmasıdır.

Bu araştırmadan elde edilen bulgular dahilinde gelecekteki araştırmalara yönelik öneriler olarak, bu araştırmada, birincil bakım veren üzerinde durularak sadece annelerle gerçekleştirilmiştir. Gelecekte yapılacak bir başka araştırmada babaların çocukların duygu düzenleme süreci üzerindeki etkisi araştırılabilir. Bu araştırma okul öncesi dönemdeki çocuklar üzerinde gerçekleştirilmiştir. Yapılacak bir başka araştırmada gelişimsel açıdan birçok değişimin yaşandığı ve duygu düzenlemenin ayrı bir önem arz ettiği ergenlik dönemindeki gençler üzerinde araştırma yapılabilir.

Yazar Katkı Beyanı

Yazarlar çalışmaya eşit oranda katkıda bulunmuştur.

Etik Beyannamesi

Bu araştırmanın planlanması, verilerin toplanması, analizi ve raporlanması sırasında “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi”nde yer alan etik ilke ve kurallara uyulmuştur. Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği’ne aykırı herhangi bir uygulama yapılmamış ve araştırmaya katılan tüm bireysel katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Çatışma Beyannamesi

Mevcut araştırmada çıkar çatışması yoktur.

References

- Ahçı, Z. G., Akdeniz, S., Harmancı, H., Akaroğlu, E. G., & Seçer, İ. (2020). The validity and reliability study of the Turkish version of parent emotion regulation scale. *European Journal of Educational Studies*, 6(11), 221-229. Doi: [10.5281/zenodo.3633421](https://doi.org/10.5281/zenodo.3633421)
- Apaydın Demirci, Z., Arslan, E., & Temel, M. (2020). Examination of preschool children's emotion regulation and interpersonal problem solving skills. *Turkish Journal of Educational Sciences*, 18(2), 406–421. <https://doi.org/10.37217/tebd.714803>
- Atan, A. (2020). *Psychological well-being in 5-6 year old children: A model proposal and the predictive role of personality types, ego states and psychological well-being levels of parents and teachers* [Unpublished master's thesis]. Pamukkale University.
- Ayan, B. E. (2019). *The mediating role of cognitive distortions and emotion regulation difficulties in the relationship between early maladaptive schemas and psychological well-being* [Unpublished master's thesis]. Medipol University.
- Batum, P., & Yağmurlu, B. (2007). What counts in externalizing behaviors? The contributions of emotion and behavior regulation. *Current Psychology*, 25(4), 272–294. <https://doi.org/10.1007/BF02915236>
- Ben-Zur, H. (2003). Happy adolescents: The link between subjective well-being, internal resources and parental factors. *Journal of Youth and Adolescence*, 32(2), 67–79. – 79. <https://doi.org/10.1023/A:1021864432505>
- Berlin, L. J., & Cassidy, J. (2003). Mothers' self-reported control of their preschool children's emotional expressiveness: A longitudinal study of associations within infant-mother attachment and children's emotion regulation. *Social Development*, 12(4), 477–495. <https://doi.org/10.1111/1467-9507.00244>
- Bilge, Y., & Sezgin, E. (2021). The mediating role of mother's personality traits and attachment styles in the relationship between mother and child emotion regulation. *Anatolian Journal of Psychiatry*, 21(3), 310–318.
- Brannon, E. E. (2013). *The development of emotion regulation in children: The role of temperament and parent socialization* [Unpublished master's thesis]. Oklahoma State University.
- Bronson, M. B. (2000). *Self-regulation in early childhood: Nature and nurture*. Guilford Press.
- Cole, P. M., Michel, M. K., & Teti, L. O. (1994). The development of emotion regulation and dysregulation: A clinical perspective. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 59(2-3), 73–100. <https://doi.org/10.2307/1166139>
- Diener, E., Wirtz, D., Biswas-Diener, R., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D., Oishi, S. (2009). New measures of well-being. *Social Indicators Research Series*, 39, 247-266. Doi: [10.1007/978-90-481-2354-4_12](https://doi.org/10.1007/978-90-481-2354-4_12)
- Dodge, K. A., & Garber, J. (1991). *Domains of emotion regulation*. In J. Garber, & K. Dodge (Eds), *The development of emotion regulation and dysregulation* (pp. 3–11). Cambridge University.
- Duman, A. E. (2022). *The mediating role of emotion regulation difficulties in the relationship between parental emotional availability and well-being* [Unpublished master's thesis]. Hacettepe University.
- Eisenberg, N. E., & Fabes, R. A. (1992). *Emotion and its regulation in early development*. Jossey-Bass.
- Eisenberg, N., Shepard, S. A., Fabes, R. A., Murphy, B. C., & Guthrie, I.K. (1998). Shyness and children's emotionality, regulation, and coping: Contemporaneous, longitudinal, and across-context relationships. *Child Development*, 69(3), 767–790. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.1998.00767.x>
- Eisenberg, N., & Spinrad, T. L. (2004). Emotion-related regulation: Sharpening the definition. *Child Development*, 75(2), 334–339.

- Firat, B. (2020). *Examination of emotion regulation skills of 48-72 month old children according to mothers' emotion regulation difficulties and adult attachment styles* [Unpublished master's thesis]. İstanbul Arel University.
- Fox, N. A., & Calkins, S. D. (2003). The development of self-control of emotion: Intrinsic and extrinsic influences. *Motivation and Emotion*, 27(1), 7–26. <https://doi.org/10.1023/A:1023622324898>
- Furman, W., & Buhrmester, D. (1985). Children's perceptions of the personal relationships in their social networks. *Developmental Psychology*, 21(6), 1016-1024.
- Farmer, A. S., & Kashdan, T. B. (2012). Social anxiety and emotion regulation in daily life: Spillover effects on positive and negative social events. *Cognitive Behavior Therapy*, 41(2), 152–162. <https://doi.org/10.1080/16506073.2012.666561>
- Gottman, J. M., Katz, L. F., & Hooven, C. (1996). Parental meta-emotion philosophy and the emotional life of families: theoretical models and preliminary data. *Journal of Family Psychology*, 10(3), 243-268. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.10.3.243>
- Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26(1), 41–54. <https://doi.org/10.1023/B:JOBA.0000007455.08539.94>
- Gross, J. J. (2014). Emotion regulation: Conceptual and empirical foundations. J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (pp. 3–20). Guilford Press.
- Gross, J. J., & John, O. P. (2003). Individual differences in two emotion regulation processes: Implications for affect, relationships, and well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85(2), 348–362. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.2.348>
- Gross, J. J., & Munoz, R. F. (1995). Emotion regulation and mental health. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 2(2), 151–164. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1468-2850.1995.tb00036.x>
- Güven, E. (2018). *A systematic model proposal in the context of emotion regulation difficulties in children* [Unpublished doctoral thesis]. Ankara University.
- Huberty, T. J. (2012). *Anxiety and depression in children and adolescents: assessment, intervention and prevention*. Springer.
- Hurrell, K. E., Hudson, J. L., & Schniering, C. A. (2015). Parental reactions to children's negative emotions: Relationships with emotion regulation in children with an anxiety disorder. *Journal of Anxiety Disorders*, 29, 72–82. Doi: [10.1016/j.janxdis.2014.10.008](https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2014.10.008)
- Ince, S. (2020). *Examining the emotional regulation skills of preschool children and the emotional socialization behaviors of their mothers, fathers and teachers* [Unpublished master's thesis]. Gazi University.
- John, O. O., & Gross J. J. (2004). Healthy and unhealthy emotion regulation: Personality processes, individual differences, and life span development. *Journal of Personality*, 72(6), 1301–1334. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1467-6494.2004.00298.x>
- Kağıtçıbaşı, Ç., Sunar, D., & Bekman, S. (2001). Long-term effects of early intervention: Turkish low income mothers and children. *Applied Developmental Psychology*, 22, 333-361.
- Kahraman, S., & Tanrikulu, T. (2019). The effectiveness of the psychoeducational program in parents' communication with their gifted children. *Turkish Journal of Gifted Intelligence and Education*, 9(1), 32–46.

- Kahraman, S., & Alemdar, E. (2021). The mediating role of conscious awareness in the relationship between emotion regulation strategies of mothers with preschool children and their communication with their children. *Journal of Family Psychological Counseling*, 4(2), 27–52.
- Kalpidou, M. D., Power, T. G., Cherry, K. E., & Gottfried, N. W. (2004). Regulation of emotion and behavior among 3-and 5-year-olds. *The Journal of General Psychology*, 131(2), 159–178. <https://doi.org/10.3200/GENP.131.2.159-180>
- Karasar, N. (2020). *Scientific research methods*. Nobel Publishing House.
- Karaş, Z., & Altun, F. (2022). Emotion regulation skills of preschool children: What is the role of the child's temperament and the parent's emotional intelligence and psychological well-being? *Nevşehir Hacı Bektaş Veli University SBE Journal*, 12(2), 1268–1283. Doi: <https://doi.org/10.30783/nevsosbilen.987751>
- Kayar, A. (2021). *Depressive symptoms and effects of childhood trauma on university students. Self-criticism and emotion regulation in its relationship with self-harming behavior. Examining the mediating role of difficulty* [Unpublished master's thesis]. Hacettepe University.
- Kındıroğlu, Z., & Ekici, F.Y. (2019). The relationship between parents' psychological well-being and psychological resilience levels and children's social competence and behavior. *Adiyaman University Journal of Educational Sciences*, 9(1), 138–158. Doi: <http://dx.doi.org/10.17984/adyuebd.458224>
- Koca, D. (2019). *Self-efficacy and well-being in gifted adolescents: The mediating role of emotion regulation* [Unpublished master's thesis]. İstanbul Sabahattin Zaim University.
- Kurbet, H. (2010). *Examination of the emotional regulation skills of kindergarten children and their mothers' empathic tendencies and attitudes* [Unpublished master's thesis]. Gazi University.
- Leland A.J. (2014). *Preschoolers' emotion regulation: Maternal perspectives on tantrums and emotion regulation* [Unpublished master's thesis]. University of Connecticut.
- Metin, I. (2010). The effects of dispositional anger, effortful control and maternal responsiveness on Turkish preschoolers' emotion regulation. [Unpublished master's thesis]. Koc University.
- Morris, A. S., Silk, J. S., Steinberg, L., Myers, S. S., & Robinson, L. R. (2007). The role of the family context in the development of emotion regulation. *Social Development*, 16(2), 361–388. Doi: [10.1111/j.1467-9507.2007.00389.x](https://doi.org/10.1111/j.1467-9507.2007.00389.x)
- Marroquín, B., Tennen, H., & Stanton, A. L. (2017). Coping, emotion regulation, and well-being: Intrapersonal and interpersonal processes. *The Happy Mind: Cognitive Contributions to Well-Being*, 253–274. Springer International Publishing/Springer Nature. https://doi.org/10.1007/978-3-319-58763-9_14
- Pektaş, E. (2015). *Examining the relationship between university students' perceived parental acceptance-rejection and depression and trait anxiety levels: The mediating role of emotion regulation difficulties* [Unpublished master's thesis]. Hacettepe University.
- Pereira, A. I., Barros, L., Roberto, M. S., & Marques, T. (2017). Development of the parent emotion regulation scale (PERS): Factor structure and psychometric qualities. *Journal of Child and Family Studies*, 26(12), 3327–3338. <https://doi.org/10.1007/s10826-017-0847-9>
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(6), 1069–1081. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069>
- Ryff, C. D., & Keyes, C. L. (1995). The structure of psychological well-being revisited. *Journal of Personality and Social Psychology*, 69, 719–727. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.69.4.719>

- Shields, A., & Cicchetti, D. (1997). Emotion regulation among school-age children: The development and validation of a new criterion Q-sort scale. *Developmental Psychology*, 33(6), 906-916. Doi: [10.1037//0012-1649.33.6.906](https://doi.org/10.1037//0012-1649.33.6.906).
- Sille, A. (2016). *The relationship between mother's emotional socialization and 48-72 month old children's emotion regulation skills* [Unpublished master's thesis]. Institute of Social Sciences, Maltepe University.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. Boston: MA: Pearson Publishing.
- Telef, B. B. (2013). Psychological well-being scale (PIOO): Adaptation to Turkish, validity and reliability study. *Hacettepe Faculty of Education Journal*, 28(3), 374–384.
- Thompson, R. A. (1994). Emotion regulation: A theme in search of definition. *Monographs of The Society for Research in Child Development*, 59(2-3), 25–52, 250–283. <https://doi.org/10.2307/1166137>
- Thompson, R. A., & Calkins., S. D. (1996). The double-edged sword: Emotion regulation in high risk children. *Development and Psychopathology*, 8, 163–182. <https://doi.org/10.1017/S0954579400007021>
- Tuzgöl-Dost, M., Aytac, M., & Kıbrıslıoğlu-Uysal, N. (2019). The predictive power of parenting style on personality traits, self-esteem and life satisfaction. *Electronic Social Journal of Sciences*, 18(71), 1146–1165.